

Második fejezet

Lori Boven nem akart hinni a szerencséjének! Három hónapja költözött vissza Colorado zord hegyei közül San Franciscóba, és sok, sikeresnek egyáltalán nem mondható állásinterjú után, ma egy nagyon is kecsegtető telefonhívást kapott. Az NFL egyik legnagyobb focicsapatának az orvosa hívta be állásinterjúra. Hiába faggatta udvariasan, hogy honnan hallott róla, kitől kapta meg az elérhetőségét, a férfi, aki Eric Webberként mutatkozott be, nem árulta el. Csak annyit közölt,

hogymásnap elutazik a csapat edzőtáborba, és szeretné, ha még aznap délután ötkor felkeresné az irodájában. A cím, a csapat stadionjának a címe volt.

A város forgalmát ismerve Lori tudta, nem sok ideje maradt a készülődésre. A gyors zuhany és hajmosás után ott állt a szekrénye előtt, és fogalma sem volt róla, hogy mit kéne felvennie. Végül lekapta a polcról a kedvenc koptatott farmerét, egy zöld selyem topot, edzőcipőt húzott, majd bement a konyhába, hogy elbúcsúzzon a nagymamájától.

– Te meg hova mész ilyen sietve? – Fordult unokája felé Rosalin Boven. – Pár perc és kész az étel!

– Ne haragudj nagy, de egy fontos állásinterjúra hívtak ma délutánra. Pontos szeretnék lenni. Nem akarok elkésni! – nyomott egy cuppanós puszit az asszony arcára.

– Hol lesz ez a bizonyos interjú? – kérdezte az asszony kíváncsian.

– Nem fogod elhinni, de a focicsapatunk orvosa hívott fel. Fogalmam sincs, hol hallott rólam! – dörzsölte meg bizonytalanul a tarkóját a lány.

– Nem az a lényeg, hogy honnan tud rólad, hanem az, hogy felhívott! Na, menj, nehogy elkéssél itt nekem! – intett unokája felé.

„Tehát, az a fiú betartotta, amit ígért!” – nézett a becsapódó ajtó felé elgondolkodva. Azt soha nem

fogja elárulni Lorinak, hogy a Claránál tett látogatása után, nagyon is reménykedett egy ilyen telefonhívásban. Annyira szeretett volna a lánynak egy boldogabb életet! Neki is a szíve szakadt meg a lánya, Rita elvesztése után, de Lori teljesen összetört. Mark, a veje, rengeteget dolgozott, így természetes volt, hogy utánuk költözött.

Az egyetem elvégzése után a lány már nem is költözött vissza a szülei házába, mert Mark addigra újra megnősült. Sem az unokája, sem ő nem jött ki jól Mark új feleségével. Az asszony rettenetesen féltékeny volt apa és lánya kapcsolatára. Folyamatos vitákat gerjesztett, és Lori nem akart

több feszültséget okozni az apjának. Később rájött, hogy a nő miatt nem kapott rendes állást, vagy csak nagyon rövid idejűeket. Rossz hírért keltette a városban. Mikor felmerült a visszaköltözés ötlete, természetesnek vette, hogy a nagyjával tart. Most talán egy új, boldog élet lehetősége is felcsillanhat unokája előtt.

Lori idegesen toporgott a Niners hatalmas stadionja előtt. Kihagyóan faggatta Ericet, hogy honnan tud róla, de azt nem kérdezte meg, hol találja az irodáját. Ilyen hülye és szerencsétlen is csak ő lehet! Hiába érkezett fél órával előbb, így is el fog késni a benézése miatt.

„Nincs más hátra, fel kell hív-

nod a pasit, Lori!” – motyogta magában és sarkon fordult, hogy a kocsihoz menjen.

Egy magas betonfalnak ütközött. De nem! A betonfalak nem nyögnek és nincs ilyen fantasztikus illatuk!

– Jézusom! Amilyen kicsi vagy, olyan kemény a fejed!

A mély férfihang teljesen kibillentette az egyensúlyából. Ilyen hangról csak olvas az ember, mert a valóságban biztos, hogy nincs! Felemelte a fejét, és csak emelte és emelte, míg a nyaka teljesen hátra nem bicsaklott, és végre szembe tudott nézni egy ragyogó kék szempárral. „Most már tényleg álmodok!” – gondolta magában. A hanghoz egy gyönyörűen faragott arc és egy tökéletes

testű férfi tartozott. Ilyen szépet Lori még az életében nem látott.

– Eddig csak a nagymamám jegyezte meg, hogy kemény a fejem!

A férfi szája mosolyra húzódott, majd nevetve hozzátette.

– És mint tudjuk, a nagymamáknak mindig igazuk van!

– Szia! Lori Boven vagyok! – nyújtott udvariasan kezét a férfinak.

Ha már lefejelte, legalább egy bemutatkozással enyhíteni szeretne volna a dolgot. Mégiscsak volt gyerekszobája, vagy ilyesmi.

– Ide tartozol? – intett fejével a stadion épülete felé.

– Trent Williems! És igen, ide tartozom, valamennyire! – fogadta el a felé nyújtott puha, kicsi kezét a férfi.

Hirtelen kikerekedtek a szemei a csodálkozástól.

– Te vagy? Tényleg te vagy az, pulykatojás?

Lori is csak most ismerte fel a nevet. A vézna, nyurga srácból, akire a gimiből emlékezett, egy kész Adonisz lett. De az a név, az a régi gúnynév, még mindig nagyon rosszul esett neki.

– Úgy néz ki, erre a hülye névre mindenki emlékszik! – húzta vissza a kezét.

A lány szemében megjelenő fájdalomtól Trent rosszul érezte magát. Miért is nem tudta befogni a száját? Komolyan dühös lett magára!

– Ne haragudj, Lori! Bunkó dolog volt tőlem. Nem akartalak

megbántani! – simított végig gyengéden a lány csupasz karján.

– Semmi gond! – felelte a lány, majd suttogva közelebb hajolt a férfihoz. – Legalább nem egy tök idegentől kell megkérdeznem, hogy hol találom Eric Webber irodáját?

– Gyere! – fogta meg a lány kezét Trent, és már vezette is magabiztosan a stadion épülete felé. – Eric nem csak a csapat orvosa, de a legjobb barátom is. Elviszlek hozzá, nehogy eltévedj nekem ebben a labirintusban! Évekig kereshetnénk!

– Várj! Én tényleg elhagytam az agyamat a dugóban! Te vagy Trent Williems, a Niners sztárja, a legjobb védő, aki egymás után háromszor kapta meg a liga legjobb

falembere díjat?

– Személyesen! – hajolt meg ódivatúan a férfi. – De most már tényleg igyekezzünk, mert elkésel Ericától! Nekem elhiheted, hogy utálja, ha valaki késik!

Hosszú, izmos lábaival hatalmasokat lépett, Lori az apró lábain alig tudta követni.

A lány ámulva nézte a falakon lévő képeket, a vitrinekben sorakozó fényes trófeákat. Trent nagy késztetést érzett arra, hogy csak körbesétáljon vele, kézen fogva. Teljesen elbűvölte Lori. A kis pulykatojásból egy gyönyörű, vonzó nő lett. Élénk vörös haja vastag fonatban omlott végig a hátán, ragyogó zöld szemei csillogtak az ámulattól. És azok a formák! A lány alacsony volt, alig ért

a melléig, de ez nem vont le semmit abból a csodás alakjából. Trentről sokan azt gondolták, hogy a magas, piszkafa nők a kedvencei, olyanok, akikkel a legtöbb fotón szerepelt. Pedig ő a formás, gömbölyű idomokat kedvelte. Lori pedig pont ott volt gömbölyű, ahol kellett! A kopott farmer kiemelte az izmos combjait, volt csípője, dereka, melle...

– Hát, nem gondoltam volna, hogy ma délután egy sztárral fogok kézen fogva sétálgatni egy stadion folyosóin!

Lori vidám kuncogása húzta vissza elkészült gondolatait.

Még szerencse, mert majdnem sikerült Eric irodáján is túlmennie. Az lett volna csak a blama! Alig álltak meg az ajtó előtt, mikor

az kitárult. Lori idegesen rándult egyet, majd csodálkozva nézett egyik férfiről a másikra.

– Ha nem ismernélek már a gimiből, most komolyan azt hinném, hogy ti ikrek vagytok!

Erre a megállapításra mindkét férfi hangos nevetésben tört ki. Végül Eric válaszolt neki.

– Az apámat ismerve semmi nem lehetetlen!

– Eric, bemutatom neked Lori Bovent, nagyon kedves gimis társamat. Lori, ő pedig az az úriember utánzat, akihez jöttél! – tolta finoman maga elé Trent a lányt.

Mielőtt Lori az irodába léphetett volna, egy izmos kar kulcsolódott a derekára, majd Trent forró lehette cirógatta végig a nyakát.

– Ha végeztél, hívjál fel! Érted jövők! Eric tudja a számomat.

Majd, mintha ott sem lett volna, hirtelen el is tűnt. Lori kicsit kifosztva érezte magát az őt körbevevő meleg test hiányától.

– Látom, ti jól ismeritek egymást! – szólalt meg Eric immár az iroda másik végéből.

Egy szépen faragott íróasztalnak támaszkodott, és ez egyből eszébe juttatta, miért is van itt.

A férfi két, egymással szemben álló szék felé invitálta. Nem húzta az időt, egyből a tárgyra tért. Lori végre választ kapott a kérdéseire. Eric „olvasta a hirdetését”. A hirdetést, amit minden újságban megjelentetett. A munka mese-szerű volt, a fizetés pedig minden álmát felülmúlta.

– Te most azt akarod mondani, holnap reggel el kell utaznom az ország másik végébe, valami edzőtáborba?

Lori teljesen pánikba esett. A cuccai még egy külvárosi raktárban voltak, bedobozolva. Abban is teljesen biztos volt, hogy nincs egy árva pennyje sem egy drága repülőjegyre.

– Nyugodj meg! Mint mondtam, a csapat holnap reggel elutazik egy edzőtáborba az előszezon előtt. Elengedhetetlen a jelenléted! Sok, sérülésből alighogy felépült játékosunk van. Szükségünk van rád!

Eric látta a lány sápadt arcát. Végül csak sikerült megnyugtattania. Biztosította róla, hogy a sportkomplexumban minden fel-

szerelés a rendelkezésére áll majd, ami meg esetleg hiányzik, azt beszerzik a számára. Eric-től megkapta a kezelésre váró játékosok aktáit is. A kencéire pedig ne legyen gondja! Készítse csak össze, ők majd gondoskodnak a szállításról.

Lori kábultan támo­lygott ki Eric irodájából. Sápadt arcát látva Trent azonnal a karjaiba zárta.

– Mi a baj, kicsim?

A lány puha ajkak simítását érezte a haján. Az őt körülvevő meleg burokbán Lori teljesen megnyugodott, és furcsán védettnek érezte magát.

– Azt hiszem, holnaptól veletek dolgozom!

Hangja alig volt hallható, anyyira belesimult Trent mellkasába.

– Akkor én meg azt hiszem, még rengeteg dolgunk van!

Szinte teljesen a karjai alá csomagolta Lorit, és elindultak a kijárat felé.

Eric döbbenten nézte a jelene-
tet. Még soha nem látta Trentet
így viselkedni, senkivel. Moso-
lyogva csukta magára irodája aj-
taját. Ez a kis vörös energia-
bomba teljesen megbabonázta a
barátját. Mókás lesz végignézni az
NFL egyik fenegyerekének buká-
sát! Mert abban biztos volt, hogy
Trent máris elbukott. Elrabolta
egy aprócska, vörös démon.